

Table with columns: Ertekepapirok, Utolsó árkelet, pénz, ár. Lists various securities and their prices.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGÁLDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Kutya-macska házasság.

(r. e.) Debreczen városának régebbi polgárai bizalmas körben gyakran emlékeznek meg azokról a jó időről, a mikor még tiszteltük egymás meggyőződését...

Talán nem lenne vezércikkbe való, ha nem volna oly annyira jellemző Debreczen régi közszelemére nézve egy ilyen asztaltársaság emléke.

Elmélázva s a régi jó időket visszavissza sohajta szokás megemlékezni a Király Mihály vendéglőjében eltöltött kedélyes estekre, a mikor néhai Patay István, Debreczen közel multjának e feledhetlen alakja, képezte egy ily asztaltársaság központját.

Tekintetes, nagyságos és méltóságos ur. skribler, tanár, földesur, civis és vendéglős találkoztak ott egy-egy pohár bor mellett; zamatos adomák és visszaemlékezések, közbe-közbe egy-egy tudományosabb társ tanulságos beszédei, ujjaja s derű képzék ezen egymást tisztelő, egymást becsülő társaság vonzerejét.

Boldog idők, a melyeknek most már nyoma sincsen! Boldog idők, a melyeknek verőfénye nem csupán a város közelét de-ritette fel, de a melyeknek visszfényét fel-találtak országszerte mindenütt — oly mérvben, a mily szerencsétlenek, a mily komorak és helyre nem hozhatók e pillan-tatban társadalmi viszonyaink ugy ezen városban, mint az országban mindenütt.

De hát nem is lehetett az másképp a k k o r és nem lehet másként most, a midőn a politika, ugyszólván, harcra hívja a belbéke és jólét nélküli áldásnak nem is képzelhető társadalmi életet.

Könnyű volt akkor türelmesnek lenni egymás iránt! A pártok zászlóira nagy czélok voltak felírva; a kik az egyes pártok élén állottak, azokról, követőkkel együtt tudta mindenki, hogy ezen eszméknek szentelték életüket, ezen eszmékhez nem kötheti érdek, de köti a legszentebb s magamagához következetes, szilárd meggyőződés, az illetők más párthoz... egyéniségök nélkül és multjok nélkül fogva, nem is tartozhattak.

Könnyű volt tehát akkor az ellenvélemény tisztelete; ha nem is osztottuk a nézetet, ha a magunkét árdösebbnek is tartottuk e házira nézve, tiszteltük az ellenfélnek — ha egyebet nem — az el-hűségét. És aztán a többséghez tartozni és kormányon lenni, kivált kezdetben nem is jelentette azt, a mit most jelent: megújíthatni az életet s nem a nemzet érdekében viselt közterhek által, osztokodni kezezon és ragadmányon, nem jelentett Boszniát és nem hatalmat, a mely bár az erkölcsiség romjain s a nemzet leg-szentebb jogainak feladására, meghamisítására: de fentartja magát.

És csak egy tekintetet kell, hogy vessünk a közelmultba és megtaláljuk annak nem napját, de óráját is, a melytől datálódik a magyarországi pártok e most mélyen fájlalt kutya-macska házassága. Magyarországi és nem magyar pártokat mondunk, mert zsidó, horvát, szász és tudj' a jó Isten miféle szavazatokra tá-maszkodó pártot magyarnak nevezni jó lélekkel nem lehet.

E társadalmi meghasonlás oka Tisza Kálmán megfordulásában keresendő az orszá-gban mindenütt, de legkivált Debre-

czében, a hol Tisza Kálmán csaknem val-lásos tisztelettel környezetett.

És épen azért mi lehetett annak kö-vetkezménye, hogy a fő, hogy a vezér, a kit vakon követünk, bárhova vezetett s követünk kivált addig oly fényes és tiszta multjának kezességénél fogva, minthogy az egymással ellenkező pártok más-más erkölcsi alapra léprév, egymást nem ugy itél-ték meg, mint azelőtt.

Az ellenzék azt mondhatta, hogy én hű maradtam és hű maradok, de a kor-mánypárt ezen becsülhető önértet jogát el-vesztette s azért én azt meg itél-het-tem.

A kormánypárt magában hordá ezen vád igazságának tudatát s rossz elemének vezérlete alatt rálépett az érdek és gyűl-ölet azon ösvényére, a melyen most halad. Bécs és nemokára Szalomiki felé.

És e percztől kezdve kilencz évig foly-ton-folyvást fejlődött s most ime tetőpont-ját érte azon élére állított közszelem s a haza polgárainak egymás iránt érzett azon türelmetlensége, a mely ugy fáj mindnyá-junknak, a kik magyarok vagyunk s min-den magyart becsülni szeretnénk és tisztelni.

Tisza Kálmán uralomra lépése bontotta meg a nemzet belső egyetértését, az ő s pártjának bukása fogja helyreállítani.

A konferencia megbeszélésén, mint Konstantinápolyból jelentik, a török politikai körök ugyancsak örülnek, arra utalva hogy a porta előre megmondta, hogy a konferencia így fog végződni, mert epen Egyiptomban tel-jes lehetetlenség a politikai kérdést a pénzü-gyi kérdéstől külön választani. Az orosz poli-tikai körök nézeteké is ismeretes kifejezése, a brüsszeli Nord, azt mondja, hogy Egyiptom nemzetközi helyzete ma ugyanaz, mint két hó-nappal ezélt volt, s hogy Törökországnak az Európának az országra való jogai teljesen érintetlenek maradtak. E jogok egyébiránt a konferencia egyik üléseben újabb megpecsé-telest nyertek, melyben az angol meghatalma-zottaknak is részök volt. A felsőházban Lord Granville által tett ama kijelentés hogy Anglia a portával meg akar egyezni Lord Northbrook missziójára nézve, szintén azt bizonyítja, hogy a chauvinisták unszolásai nem vitték oda Glad-stonet, hogy megelégedezzen a hatalmakkal szemben elvállalt kötelezettségéről. Az Anglia által visszanyert cselekvési szabadság abban a kötelezettségben áll, hogy most már egymaga keresse a pénzügyi kérdés megoldását. Ha Anglia előbb-utóbb ismét Európa segítségét lenne kénytelen kikérni, akkor a hatalmakkal gondoljuk lesz rá, hogy közbe lépésnek több eredménye legyen. — A mi Northbrook kül-detését illeti, a „Standard” legújabbban arról értesül, hogy a „high commis-sioner”-nek messzebb menő meghatalma-zása lesz, semmint eredetileg tervezték. Glad-stone, ki a alsóház tegnapi ülésében North-cote támada sa ellenében védelmezte a kormány politikáját, vonakodott újabb felvilágosítást adni minisztertársas egyiptomi küldetéséről. Védelmezte az angol-francia egyezményt is, melyről megjegyezte, hogy az különben már érvényre em, s más viszonyokra volt alkalmazva, melyek ma már elmultak. Az alsóház-nak ez egyébiránt utolsó ülése volt ez ülé-szakban. Az egyiptomi dolgokról Gladstone mellett még Hartin-on miniszter is nyilatko-zott, közölve, hogy a Gordon segítségére kü-ldendő csapatok utnak indítására az előkészü-letek folyamatban vannak. A „Daily Telegraph” értesülése szerint, a kormány 1000 darab evez-ös csónakot rendelt meg a Gordon tábornok segélyére küldendő csapatok szállítására. A csapatok, melyek Vadi-Halfában összpontosít-tatnak, októberben kelnek utra.

A két császár találkozója foglalkoz-tatja még mindig a politikai köröket. Termé-szetes, hogy Franciaországból néznek leggya-nusabb szemmel a nagy barátkozásra. Még a hazánkat mind sürbűben meglátogató utazók is csak azután kutatnak, minő a hangulat a magyar nemzetnél e szövetség iránt és minő volna, ha kenyértörésre kerülne a dolog Fran-ciaország és Nemetország között. Egyik itt járt utazó a tekintélyes „Journal de Debats”-ban inti honfitársait, hogy ne ringassák ma-gukat a magyar rokonszenv iránt illúziókban, mert Magyarország nem fog állani náboru esetén sem e szerződés utjában „Maguk a honvédek is — így ir tovább — indulnának ellenünk, mint azt a bajorok tették 1870-ben, meglehet, hogy nem szívesen, de mégis in-dulnának. Ezt, végzi cikké; jó tudni, nehogy

visszaesünk azokba az illúziókba, melyek a császársgok megbuktatták. Biz ez mind igaz. Nem vagyunk mi annyira sorsunk urai, hogy nélkülünk velünk ne rendelkezzenek. Török rokonszenvünk is csak tüzijáték volt, egy me-leget nem adó, szegényt hozó játék.

Az árvízkarosultak érdekeiben a belügyminiszterium vezetésével megbízott mi-niszterelnök a következő körrendeletet, illet-őleg felhívást intézte az ország összes törvény-hatóságaihoz: „Ujabb csapás érte az ország területének egy részét. A Tisza, Szamos, Kraszna, Tur és Batár folyamok eddig még ily magasságban nem jelentkeztek árja Szat-mármegye legvirágzóbb vidékeit borította el hullámaival, és semmisítette meg a legszebb reményekre jogosító terméseket. A beérkezett hivatalos jelentések szerint az árvíz 80 község határát borította el. — A kárvallottak első pillanatnyi szükségleteiről ő császári és apos-toli királyi felségük nagylelkű adományai és a kormány kötelesség szerű intézkedési foly-tán gondoskodva lett ugyan és a kormány to-vábbra is meg fogja tenni, mit e részben kö-telessége parancsol: de tekintve a kárvallot-tak nagy számát és az ezeket ért igen nagy összegre menő károkat, miközössé a vesztesé-gek pótlására ki nem terjedhet, és ezt még részben is csak nagylelkű embertársaik segít-sége teheti. Ezért fordulok a nemeslelkű ma-gyar közönségnek általam többször igénybe-vett, és soha meg nem tagadtott könyörület-ségéhez és az önhibájukon kívül szenvedők nevében kérem, hogy adományaikkal segítsenek anyagilag tökre jutott honfitársaikon és eny-hítsék azok fájdalmait. A legsekélyebb adom-ány is könnyíteni fog a szenvedők helyzetén és részükről háttal köszönettel fogadtatni. Bi-zalommal fordulok a törvényhatóságokhoz és meg vagyok győződve, hogy jelen felhívásomat a legsebbebb körben terjeszteni fogja és sa-ját hatáskörében mindent megteend, hogy az a legsikeresebb eredményre vezethessen. A begyújtott könyöradományok, bevárása nélkül a végleges eredmények, időnként a belügymi-niszteriumhoz lesznek beszoigaltatandók. Kelt Budapestben, 1884. évi július hó 31-én. Tisza, s. k.

Találkák. A német és osztrák-magyar uralkodók ischli találkozásánál nemokára követi a román és szerb királyok találkozása, illet-őleg az előbbinek látogatása Belgrádban. Álta-lában e nyári idényben surán követik egymást az uralkodók ide-oda utazgatásai, látogatásai. Így a görög király Daniában, a svéd király Franciaországban időz. Nikita, ha nem ment is el szemelvényes ezuttal Konstantinápolyba, de elküldte oda külügyminiszterét, ki nyomban decoráltatott is. Az orosz czár is kimoz-dul remeteségből és főkeresi Varsót, honnan nagy birógalma különböző részeibe fog el-utazni. A magyar király fogadtatására az al föld két városában teszik meg az előkészüle-tek s rövid időn látni fogjuk Milán szerb ki-rályt is hadgyakorlatainkon.

Honvédyakorlatok fognak Marosvá-sárhelyt szeptember havában tartatni, a mely alkalommal a sántortáborban a következő hon-védaszázaljak fognak összpontosítatni; a szá-z-egényi 28 ik, a kolozsvári 30 ik, a besztercei 31 ik, a deesi 32-ik, a marosvásárhelyi 27 ik, a devai 19-ik, s n.enyedi 20- és 29 ik és az erzebetsvárosi 25-ik. Továbbá a marosvásárhelyi huszár ezred. Összen 2250 gyalogos és 600 lovas. A gyakorlatok 19 napig, még pedig szept. 9-iktől 27-ig fognak tartatni.

Varsóban. A rendőrség veszedelmes nihilistát fogott el Junovics orthodox theolo-gus személyében, kinek rendkívül gyanus meg-bízásai voltak. — E hónap 8-ikán megint hoz-tak Plodszkából néhány orosz törvényszéki hi-vatalnokot a varsói czitadellába. A varsói el-fogatásokról külföldre jutott hírek nagyon tul-zottak. — Bardovszki békebírónál emlékiratot találtak, mely a nihilisták központi bizottsá-gához van intézve s a nihilistákus propaganda lengyelországi kiltatásaival foglalkozik.

Az országos túzóltó-zövetség f. ev augusztus hó 17-20 án Selmeczbányán tartandó VII. közgyűlésének sorrendje a következő-leg állapították meg: Augusztus hó 17-én: a vendégek fogadtatása és elszállásolása, este 9 órákor ismerkedési estély a „felső major”-hoz czimzett vendégülében; augusztus 18-án: reg-geli 9 órákor ő felsége a király születésnapj-án ünneplése isteni tisztelet által, délután 1 órákor központi választmányi ülés a városház termében, este 9 órákor a város királygítási; augusztus 19-én: reggeli 5 és fél órákor in-dulás a gyakorló tere, díszgyakorlat, tűzoltók felvonulása, 7 órákor közgyűlés a „felső ma-jor”-hoz czimzett vendégülé termében s délután 1 órákor díszbezd a Sembery-teremben; au-gusztus hó 20-án: reggeli 9 órákor Szt. Ist-ván napjának ünneplése isteni tisztelet által,

Hirdetési díj: Nagy hasábol petti sorok. 5 az Nagyobb terjedelmű a közzétett hirdetések alk. szerint a 10 g. oltalóbb árért véstemek fel-helyegdíj minden kltán betgata-lástól 50 kr. Nyitlár-ben megjelenő közle-mény minden petti sor 20 kr. Hirdetéseket felvételnek a kiadó-hivatalban, KUTÁRI L. könyv-nyomdájában, valamint ZCHER-KÁN H. könyv. irodájában is. Név nélkül vagy bérmont-talról beküldött hirdetések nem véte-tek figyelembe. Kéziratok vissza nem adatnak.

délután 3 órákor kirándulás a város közelében fekvő „Rovna” nevű regényes fenyvesbe, hol táncmulatság fog tartatni. Selmeczbánya vá-rosa nagyban fészül a tűzoltók fogadására. A város tanácsa hirdeteményileg felhívta a közö-nséget a vendégek fogadásánál leendő tömeges részvételre, házaik feldíszítésére és 18-án este a kivilágításra. Az ottani lap, a „Felvidéki Híradó” a közgyűlés alkalmából „Emléklap”-ot fog kiadni. az „Emléklap”, mely 17., 18., 19. és 20-án jelenik meg, közölni fogja az előző nap eseményeit s a következő napra szóló értesítéseket.

A belügyminiszter következő körren-deletet intézte a törvényhatóságokhoz: „A Franciaország felől feuyegető choieraveszely alkalmából szükséges gondoskodni arról, hogy a fertőtlenítési szer készletének beszerzése akadályokba sehol se ütköztes, s hogy a ki-vánt mennyiség mindenkor biztosan kapható legyen. E czélból sürgősen felhívom a törvény-hatóságot, hogy a törvényhatóság területén levő nagyobb helységeinek kereskedéseiben meglevő fertőtlenítési szerek készletének mennyiségére iránt magának kellő tájéko-zást szerezvén, — a hatóság területén szükségeslő mennyiségét megközelítő számítás szerint vegye számba, s ebből tudja ki azt, vajjon ezen készlet a szükségeshez kepest elég-séges lesz-e vagy sem? a hiányzó mennyiséget pedig igyekezzék olykép biztosítani, hogy a fenforog szükség esetén az bármikor beszerez-hető legyen.

A politikai helyzet Európában.

Oly meglepő és érdekes fordulat állott be ez idő szerint az európai politikában s a hatalmak egymáshoz viszonyában, hogy egyes politikuskok a feannaló viszonyok hatalmas át-alakulását jövendölik.

E mellett a német sajtóban egymást érik a gunyos megjegyzések Anglia katona-szegény-sége fölött.

Anglia e pillanatban valóban teljesen el-van szigetelve s külügyi politikájának szána-lomra méltó eredményei nemcsak természetes következményei ellenmondások, ingadozó, érthe-tetlen és esztelen eljárásának, de méltó büntetés is minden jó nemzetközi hagyomány te-kintet nélküli mellözeseért, az európai hatal-mak megsértéseért, a keleti keresztények fel-bujtogatásáért, mintha Angliának semmi más hatalomra nem kellene tekintettel lenni.

Igy járt el Ausztria és Nemetország ellen a Balkán-félszigeten, majd Franciaország el-len, melyet erkölcsileg kizsírított Egyiptomból; Olaszország ellen, melyet ellenállásra ösztön-zött Afrikában a francziakkal szemben, hogy aztán cserben hagyja; a szultán ellen, kit hallatlan módon megtámadott.

És most mennyeire megváztozott az angol kabinet helyzete! Gladstone azt hitte, hogy egyedül tartja kezében a kelet kapuinak kul-csait; Ázsiába készült átgergetni a törököket, büszkén kiáltotta oda Ausztriának: „El a kéz-zel!” És ime az általa összehívott konferen-czia összes javaslatait elvetette.

Anglia háboruban áll most az ösz-sz hatalmakkal, szerencsére most még diplomácia-ban. Ázsiában és Afrikában Ferry terjeszke-dési politikája nyomul előre.

XIV. Lajos régi tervei Madagaskar szí-getét illetőleg eszközésbe vették, Tonking-ban és Anamban francia lohogó leng, a nem-zetközi afrikai társasággal egyezsége lépett Franciaország és Congó-vidék kizsírmanyolá-sára, Tunis francia gyarmattá lett, Marokkó szintén azzá készül lenni és most a londoni konferencián egészen elrontotta Franciaország az angolok játékát Egyiptomban.

Gladstone az a felvetése, hogy Fran-cia és Nemetország közt örökös lesz az ellensé-geskedés, megbukott. Bismarck a londoni értekezleten erőlyesen támogatta Franciaország igényeit, mert a né-met érdekek azonosok voltak a francziakkal, mindenek fölött pedig; mert alkalma nyílt semleges téren megnyerni Franciaország jó-akarátát s mert előnyösnek tartja, hogy fran-czia feyverek a keleten vannak elfoglalva.

De Olasz, Spanyolország és Hollandia is szeretné Anglia elszigeteltségét javára fordít-ani s Angolország javára elvesztett egykori tengeri hatalma egy részét visszaszerezni.

Oroszország az indiai birodalom határá-n fekszik s daczára Gladstone kopenhágai látogatásának, nemrég ismét lépéseket tett előre, hogy közelebb legyen a nagy katonai uthoz, melyen egykor Nagy Sándor és a mongol kán Kozépzásia fensikjairól az áldost Indiába, je-lelenek Viktóri császárságába leszállott. Ez Anglia helyzete. Ezzel szemben semmi hadsereg, csak egy maroknyi toborzott kato-naság, egy czéltalan béna politika, mely min-den áron fenntartani akarja ugyan a békét, de mégis barczias vállalatokba bocsátkozik, melyeket nem hajt végre.

Advertisement for FALK OTTÓ shoes, featuring an illustration of a shoe and text describing the quality and variety of footwear.

Vidék.

(Levél a Nyírvidékről.)

(E) Ha kedvem volna parodiáját írni, roppant kedvező alkalom kínálkozik így fordítani ki Jókai „Szigetvári vértanúk” című drámájának leggyönyörűbb részét, az Anna keservét:

Minden vidéknek van egy-két poétája, Csak a Nyírnek nincsen. Minden helynek adott költőt, csak a Nyíret Feledte az isten stb.

Már az igaz, hogy nagyon elfeledte. A nagy világom terem mindenütt a poéta, mint a bogás kóró; a nyír nem termel ilyeneket. Petőfi megénekelte az alföldet, lelkevel bejárta annak minden vidékét; Bárczy Károly csupa daczból, hogy eredetienek látszassék, — hasonlóképen tett a felfölddel. A nyírrel megelégedezett mindkettő. Ha valami átmeneti-poéta került napvilágra, talán sor kerül erre is. Minden esetre eredeti lesz. Eddig tudtommal csak Tóth Endre zengett róle ezélt harmiac esztendővel; a Pegázus bizonyosan megragadt a homokban s nem tudta kihuzni gazdáját. Azért nem irt talán ő se több nyíri verset.

Ugyan miről is írna az ember talán homokról? A mint látszik, ez a talaj erre sem érdemes; legalább Borbás Vincez midőn a magyarországi homokok főrájáról elmélkedik a Természettudományi Közlemben, a nyírre nem is gondol. Pedig nagy kár, mert jó volna, ha rólunk is tudna valamit a világ.

Megterem ez a föld a poéta kivételével mindent, még a zsidót is. A Kállyak bizonyára azért adtak tul a kaszaperi és mezőturi roppant pusztáikon és húzódtak meg a Nyírben, mivel ez a föld többet ér minden kaszaperi és turi pusztánál. Valódi Kanaán. Szolgáljon ennek bizonyosságul azon körülmény, hogy több zsidó lakik benne, mint öt alföldi megyében. Ha nem volna Kanaán, nem telepedett volna meg itt ez őfaj oly szép számban.

Ha pedig már meglepedtek, bizonyára esztelenül tettek volna, ha a sok szép úri birtokra rá nem tettek volna a kezököt, mikor olyan kedvező alkalom kínálkozott.

Ezelőtt pár héttel jelent meg egy röpirat a megyénkben általánosan tisztelt és szeretett öreg Mezős Lászlóról. A czim elég testetős arra nézve, hogy kapjanak rajta semmi testvéreink; a tartalom azonban aligha van inyókra, noha csupa merő igazságokat foglal magában. Irálya szép, minden ízében magyar; kár, hogy sajtóhibákkal van elektelenítve. Másiklőben valódi élvezet olvasni. E röpiratban a zsidókérdés fejtegetése s annak szerző szerinti legjobb megoldása mellett találkozunk egy pár szabócsi gazdag zsidócsalád geneológiájával is; rohamos meggazdagodásuk felől egész részletesen szól s teljesen hiú képet nyújtja annak. A munkában találkozunk természetesen a Mandel névvel is, kiknek legnevezetesebbjéről, Mandel Párról jut eszembe valami helyre igazítani való. Mandel Párról u. i. annak idejében azt bocsátotta világgá a „Debreczeni Ellenőr” s vele együtt a fővárosi napi lapok is, hogy egyhangulag, közfelkiáltással ön megválasztva Bizonyára előtte való napon sürgönyöztek meg, azért volt oly pontos a tudósítás; mert bizony a képviselő ur diadalánál még a Körösi Sándor is szebb volt. Előtte való napon léptettek föl ellenzéki jelöltet s minden eszem-izom és pénz daczára nem nagy többséggel választott meg a nyírbehóri járás képviselőjévé fent nevezett képviselő ur. Azt mondják ugyan, hogy késő ünnepe után kántálni,

hanem ezen dolgot mégis föl kellett említenem két okból. Először, mert látni való belőle, hogy mily pontosak a „Debr. Ellenőr.” táviratai, ha nem Szukimból jönnek is, lévén Nyír-Báthor néhány lépéssel közelebb Debreczenhez mint Peking vagy Szukim; továbbá, mivel e körülmeny is igazolja azon fentebbi állításomat, hogy Szabolcsban nem bánt senkit az irói viselkedés. Senkit, mert még ily badarságot sem igazítanak helyre.

Máskülönb a Nyíren roppant paradicsomi világ van. A bibliai eden és a Nyír közt hamarosan nem találak más különbséget, minthogy amott volt két boldog lény és nem volt vízszabályozás; a Nyírben három községhen sines egy boldog haladó, a mellett szabályozák a Nyír vizet (vulgo pocsoya) oly roppant költséggel s oly gyönyörűséggel, hogy a csatornán annak idején beomlik a Tisza vize, nem pedig megfordítva. A paradicsom és a Nyír között tehát nem nagy különbség van; sőt az utóbbi annyiban még boldogabbnak mondható, a mennyiben adót fizethet Tiszának s ráadásul soha le nem menő vizeiről fizethet három annyi, mint az adója. Mindezek hiányozván a paradicsomban, ott nem is lehet teljes boldogság.

Az elmondottakból látható, hogy minket nyírreket az adón kívül, mely mindnyájunkkal közös, — különösen három dolog érdekel, u. m. a homok, a zsidó és a Nyír víz. Ha nagy szárazság nincs, áldjuk a homokot; haragszunk beszélünk a zsidókról és vagyunk antiszemiták mind egy szállyig; ha káromkodunk, szdjuk a Nyírviszályozókat, a miért annyira s oly szépen megszabályozták bennünket. Jövő alkalmmal, ha természetünkben valami változás áll be s szerkesztő ur megengedi, — írök másról is. Az igaz hogy csak innen a szomszédból megy a tudósítás, de bizonyára odaér annyi idő alatt, mint némely Pekingből jövő tudósítás; azonkívül lesz legalább is oly hiteles, mint egy-két Szukimból jövő távirat.

Pályaválasztás.

Írta: F. Abian Lajos Mór tanár.

(Folyt. és vége.)

Hogy az izraeliták a korszelem szavát megértve főkaróikjak a kereskedelmi és hasonlítottak nagy horderejét, az csak előnyükre szolgál és azért elismeréssel kell adoznunk, de hogy a keresztény lakosság nem követeli a valóban követendő jó példát az csak is az ökörovásukra szolgál, pedig mennyivel előyösebb volna nekik is, meg tarsadalomnak is, ha minél tömegesebben a pályára lépének, fokozottab lenne ugyanis a némes verseny, nagyobb erőfeszítés lenne az ipar és kereskedelmi javak értékesítésénél, mi ismét ugy a társadalom, mint állam javára és boldogulására szolgál.

Mennyivel helyesebben itélik meg nálunk az izraeliták a kereskedelmi szakképzés fontosságát, mint a keresztények, igazolja a következő kimutatás, melyet az ideai kereskedelmi tanintézet értesítőből állítottam:

Table with 2 columns: Location and Statistics. Rows include Temesvári keres. iskolában, Prágai akadémiában, Bécsi akadémiában, Rósi re le keresk. iskolában, Szekesfehervári iskolában, Debreczeni iskolában, Budapesti akadémiában.

A »DEBRECZEN» TARCZAJA.

CSIPKERÓZSA.

Lily karjára akasztotta széles ernyőjű szalmakalapját és le ment a kertbe.

Epen eső után volt; a rózsák hamvas kelyhében átlátszó csöppek csilámlottak és a fehér lilomok eperszíu pompában tündökölve, kibítő illatot terjesztettek, a tölgyfa ágon egy szerelmes gerle pár csokolódzott s a napsugar millió paronnyá törve igyekezett áthatolni a sűrű lombosáron. Lily leült a kuszó loncezart átfut lugosba és világos barna fűrtös fejét lehajtotta rózsák kezekejére.

Téli tudóvel szitta be az illatos, balzsamos júniusi levegőt s szive olyan gyorsan lüktetett, hogy szinte ki akarta venni a rózsaszínű ruha derekat, melyre créme szíu csipkedisz borult alá.

Maga sem tudta miért dobog egy s szive? Elnézte hogy virul a rózsá, a szűz tisztá lilomok, hogy ragyog a nap és hogy csokolódnak nevető kaczagással a gyriék és olyan sajátos, ösmeretlen érzés zibongta át ifju, tüzes veret. Tizenhat éves volt; a támadó ábrándok, a túneményes álmok idejét elte épen.

Néhány hónapja jött haza az egri zárdából és azóta nem volt sehol még; az a mosolygó, zöldre dőnyös kis nyáriak, karsu oszlopsorával ott a dombon, ez az árnyas, nagy kert volt egész világa...

Vajon milyea lehet a világ ezen kívül és milyenk az emberek a kik lakják és a kiket ő eddig jóformán csak a zárdá ablakaiból ösmert, a hová őt éves korában vitték édes anyja halála után, a kire már alig is emlékezett.

Mióta haza jött olyan sokszor szerette volna ezt megkérdeni a papjától, de a jó öreg nyugalmazott számtanácsos nagyon el volt foglalva rózsáival, gyümölcsfaival és nem ért rá megmagyarázni kis lányának semmit.

Csak nem mind olyanok mint a papa, meg a vén, köszvényes nyugalmazott kapitány a ki a szomszéd faluban lakik s mindennap el jön este egy parthie preferanczra.

Összevonva az eddig elsoroltakat megfeleltünk most arra, hogy kell tenni szülőknök, ha azt akarják, hogy fiaikra fordított áldozat vesztélyeztetve ne legyen.

Itt lesz nemokára az új tanév, vessen számot minden szüle magával, vegyen fáradságot fia hajlamát kismerni, adva ez megtörtént, ne engedje magát holmi elötelt átalvisszarasztani, hajljon meg fia hajlama előtt s adja őt azon pályára, melyen az előszerttel csüng, mert ezen esetben kedvvel tanul, már pedig a közmondás is tartja „kedvvel végzett munkán van az áldás.” Ha tehát valaki iparos pályára akar lépni, adják a szülok megfelelő iskolába, ilyeneknek a gymnázium fölösleges.

Ellenben azon szülok kiknek gyermekei, üzleti, fogalmi, vagy haszon pálya iránt viselkednek vonzalommal, ezek végeztessék a velök a polgári, vagy realiskolai négy osztály s ennek megtörténte után adják a kereskedelmiszak iskolába.

Ne tekintsenek e tekintetben a külföldi vagy más helyt levő kereskedelmi tanodakra, van nekünk hazánkban s van itt az alföld szivében a magyar Debreczenben a czelnak teljesen megfelelő kereskedelmi iskola, pártoljuk a magunkét mert a külföldi, hirre kapott enémű intézetek semmivel sem jobbak a miénknel.

Ha így tesznek a szülok, biztosok lehetnek a fölött, hogy gyermekeikre fordított áldozatok eredménytelen nem maradnak.

Helyi hírek.

* A vár. biz. tagok választása ma egész csendben s ünnepeles komolysággal folyt, Mivel a választás csak 6 óra után ér véget az eredményről közelebb tudatjuk olvasóinkat.

* A közúti vasutról. Sokáig vajudott, de aztán kivitele meglepő gyorsan halad előre. A nagyerdő felőli vonal már pterfia utca kello közepéig hatolt, a vasúti indóház fe l színtén megoontották már a váraduteza kövezetet, s a ket felől épített vonal munkálata hova előbb összeér.

* A ref. egyház gazdasági tanácsa folyó ügyek elintézése czéjából e hó 16-án d. u. 3 órákor ülést tart.

* A vásárról. A közelebb mult országos vásár alkalmával meglehető drágaság uralkodott a piacokon, a mint a vásárbíróság kimutatása jelzi. Jegyeztettek: 1 pár hizott ökor 350-450 frt, 1 pár hizott tehén 200-280 frt, 1 pár hizott tehén borjuval 180-300 frt, 1 pár fejős tehén borju nélkül 150-200 frt, 1 pár m e d d ő t e h é n 150-300 frt, 1 pár 1 s ó r e n d ü j á r m o s ö k ö r 400-450 frt; 1 pár jó igás ló 150-200 frt 1 pár Husos sertés 84 kilós 60-65 frt 1 pár 1/2 éves sovány süldő 20-25 frt 1 pár 1 éves sertés 35-40 frt 1 2 éves sovány sertés 45-55 frt. A vételkdv egyáltalában nem állott arányban a kínálattal.

* Társas vacsora A kereskedő ifjak önképző egyesülete" f. hó 17-én, vasárnap délután — Oláh Józsi zenekarának közreműködése mellett — versenydíjküldéssel egybekötött társasozsonnapát rendez. — Felkeretnek emelfogva az egyesület azon tagjai, kik e társasösszevetelben részt venni óhajtanak, miszerint legkésőbb szombat este 8 óráig, az egyesület helyiségeben annál is inkább jelentkezni sziveskedjenek, mert a mulat-ság napján

a kertbe való belépés csak azoknak engedtetik meg, kik a részvétele aláíratkoztak. — Kezdetre a versenynee d. u. 2 órákor, az oszunnának este 7 órákor. — A rendezőseg.

* Kaland K. M. uram, Madaros községhnek érdemes polgára soha sem hitte volna, hogy ő még a debreczeni körtebe kerüljön. — Történt pedig, hogy ismerősei társaságában Debreczen felé igyekezett. Szűrté maga mellé tette a vasúti kocsiában, s jökedvűten diskurálgatott. A vele utazó ismerősök megsejtették, hogy a kupaiban valami szegény embernek uj és gallér nélküli szüve van, s az atyafét ezzei kicsérletek észrevételül. A mint megékeztek Debreczenbe, elfejtették megadni a kello feilvilágosítást, s K. M. uram a gyanított tolvajlást tapasztalván, neki esett az ártatlan s mit sem sejtő utasnak, s ütlegetni akarta, a miert a rendörök bekísérték. Csak másnap tudott az ismeretlen, szállásról kiszabadulni.

* Az új iskolai év. A ref. főiskola epületében elhelyezett elemi iskolákban a beírás és a tanítás f. hó 20-án kezdetet venni. Midőn erről a t. közönséget értesitem, felhívom a ref. főiskola környekében lakó szüleket és gyámokat, hogy iskolaköteles gyermekeiket, ha a megelőző évben iskolába jártak már, egyzserűen küldjék fel; ha pedig meg iskolába nem jártak, a tanító képző intézet igazgatói helyiségeben a fentebb kített s azt követő pár nap alatt irassák be. A ref. collégiumban elhelyezett elemi iskolák felügyelője helyett: Kovács Lajos tanár.

* Térzene. Ma este hat órákor a „Hungária” előt terzenét tart a 39-ik ezred jeles zenekara Programmja a következő: 1. Strauss: Persischer-Marsch. 2. Proch: Quverture „Perle von Chamounia.” 3. Strauss: Walzer „Dorfschwalben.” 4. Meyerber: Chor aus „Hugenotten.” 5. Dr. Szykzsal Im: Mazurka „Eisö Bimbó.” 6. David F. „Barcarole.” 7. Lecocq: Potpourri aus „Giroflé Girofla.” 8. Czapek: 15 „Huszarek Marsch.”

* Az orvosok és természetvizsgálók gyűlése az idén elmarad. E részben a következő hivatalos értesített vettük: A magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűléseinek állandó központi választmánya július hó 23-án gyűlést tartott és tekintve, hogy a Delfracziországban felépített és egyre tartó asziai cholera országos kormányunk és törvényhatóságaink is oly előintézkedéseket tett székeségessé, melyek a hivatalos és nem hivatalos orvosokat is ott-hon kötik le; tekintve, hogy ezen okon nem remélhető, hogy a buziás-temesvári XXIII. naggyűlés kivált sikerrel tarthatassék meg; az ez évi XIII. naggyűlést egyhangulag elhalasztani határozta. E határozathoz teni okok alapján a XIII. naggyűlés elnöksége és helyi választmánya július 29-én tartott ülésében egyhangulag csatlakozott. Miről az érdeklődő közönséget tisztelettel értesíti Budapest, 1884. augusztus 7-én. Kovács József, kir. egyetemi nyilv. rend. tanár, a magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlései állandó központi választmányának elnöke.

* A tátrafüredi fürdővendégek 20-23-ig terjedő névsort vettük. Városunkból ottan idözik a köztisztletben álv Sasztina Lajos helybeli nagykereskedő is. A kimutatás szerint e hirreves fürdőnek eddigéig 1972 vendége volt.

* A m. kir. kohányi jövedéki központi igazgatóság által, a kohányi és nyírbehóri dohányraktárnál, és pedig előbbinél 19156 frt 27 kr, utóbbinál 23725 frt 9 kr összegig, a f. évi november hó végéig felépítendő dohány-

Mert Lilyke rögtön elhatározta, hogy azok a fűrtök selyem puhák s így azoknak is kellett lenniök, ugy mint azt is elhatározta, hogy a mandula metszettü barna szemekben van valami búbj, valami olyan „je ne sais quoi” a mint az a meseben a „Prince Charmant” szeméiről van írva és bár a fiatal ember mint az öreg katonatiszt fiat mutatta be magát s megmondta, hogy Imrenek hívják, Lily őt magában sohasem nevezte volna ezen a prózi néven s mindig „Prince Charmant” maradt az előtte.

Imre, vagy tegyük Lilyke kedvere és nevezük őt mi is ugy, a „Prince Charmant” meglehető kedves fiú volt, sokat utazott, látott, tapasztalt s igen, Lilyke megesküdtött volna minden percében, hogy nálánál szebb, elragadóbb fiú nincs a világon s mikor vacsora után atyjával elítavozott, azonnal ünnepeles fogadászt tette a meg Egerből hozott boldogság szü képe előtt, hogy: „vagy ő, vagy a halál!”

Ugy látszik az épen nem jött számításba a kedves gyermek előtt, hogy nagyon hasonló fogadtatásokat tesz e az ő „Prince Charmant”-ja is, vagy általában, hogy szabad e még a szive. Ettől a naptól kezdve nem panaszkodott a jó számtanácsos ur, hogy az ő kis lánykaja szomorú, olyan vig volt majd felvette a verset s mikor jött már a hat óra, lesétált messze a nyáriá alien, lesni jön e már a két görhes fekete, a rosz, sarga felfedelü kocsival, a melyen a vén katonatisztet most már „Prince Charmant”-ri átjárt minden nap.

Lilyke néha gondolt olyant ugyan, hogy ez a rosz járnü, ez a két gebe nem épen hercegi, de hát miután Imre csak pár hétre jött haza, nem is lett volna talán érdemes e rövid időre elegánsabbat szerezni, mind a mellett jobb szerette, ha látóton jött, szép, felvér fakó menje volt s délczegeen úte meg, hosszú szaru laccosizma volt ilyenkor rajta s testhez tapadó világos nadrag, Lilyke ha így látta, érezte hogy vére mind szivére és arczába tödült és saját mondása szerint, az ifju ilyenkor „ellenáthatatlan” volt s ugy kívánta

raktárakra páteht pályázni végyöket a kis aug hó 19 én azon hó 22 én kir. dohánybey hal a szerződe hetök Debrecz város kapitány

* Gyászje törve tudatom zetu jó ferjem S a n d o r u a kölöncsö 3 hó 11 órákor, eletnek 38-ik éve hunyát A hó hó 15 án d. u. 1920. szánu hában tartandó terfiai sirkerthelyeztetni. Melykat, barátokt meghívom. Deb. boldogultnak b. Sándorné, szü

* A vona czenbe érkező get okozott ez kezdet panasz rat kapott. Az nyire csak leh képzelt kolera — tágasabb h

* Talajjának tyukot is, csakhamar me

* Hagyón árvaház” javar dozása a leg kötel sseg. — Falk Tobiasz A tóli indittatva, 50. ötven o. Midőn ezen ös Falk Lajos ur árva áldó seb gamét is egyes szónemetet fe augusztus 14. leti elnök.

* Vilmos holnap este a Sajtóháza h a n g c z i m ö j o t h i b a c s u z o t t i t h a s h a b n a k o t o t t k i t a n o

— Vadna potában, mint kedvező fordult a fiatal törvény Vadnay Andor hónapig fogja

— Hugo Párisban szon rugtek. Az örs Versallesben a kertek, hogy vegyen részt e gyalásokon. H

— Ó s e s e s i g ” i g e n m i e n d e n u j a b b o l v a s t a e g y f e h e n k ö l e c s e n t á r s a s m o l y n e c z a t z s e b e n t e S e n k i e s g a t u i , h o g y k ü l ö n b e n m e r S z e g e y L i l y k e r e g e y l y e h e z f ü z ö d t e l á t o g a t á s a i t , m n á v a l m e g l e h e n a r y , h o m o k o s t á g h á z , n e v e l e m e s t a n y a . S o h a n e m c s a k n e m l e n ü l , e g e s z e n s z e r m á s k o r v r á g o t z s a k i t o t d o s k i s l á n y m i n t a l e g l a g E g y s z e r i s m e t e l u t a z o t t á s t t e n i . L i l y k e v á n y a r c z e z a l I g y v o l r e g e n y b e n i s , b u c s u t v e t t a — N e k i , m e l y e n

raktárakra pályázat hirdették. Felhívatnak tehát pályázni akarók, miszerint pályázati kérvényeket a kisvárdi raktárakhoz be kell juttatni aug. hó 22-én, déli 12 óráig, a helybeli m. kir. donánybevaló felügyelőnél adják be, a hol a szerződés egyébb feltételei is megtekinthetők Debreczen, 1884 aug. 13-án. Debreczen város kapitányi hivatala.

* Gyászjelentés. Mely fájdalomtól megtörve tudatom szeretett fejedelmének emlékeztetője ferjemnek, nehaj polgár Zagonyi Sándor úr a k. folyó hó 13-án hosszas, de különösen 3 heti súlyos szenvedés után, este 11 órakor, életének 66-ik s boldog házasságának 38-ik évében, bekövetkezett csendes elhunytát A boldogultnak földi részei augusztus hó 15-án d. u. 3 órakor, előbb a miklósi-utczai 1920. számú házuktól a reform. nagytemplomban tartandó gyász-istenmisével együtt, a paterfiai sírkertben fogtak örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztviselőkre a rokonságot, barátokat és ösmerősöket bánatos szívvél meghívom. Debreczen, 1884. augusztus 14. A boldogultnak bánatos özvegye: özv. Zagonyi Sándorné, szül. Szecey Klára.

* A vonaton. A Karczag felől Debreczenbe érkező vonaton közelebb nagy jedséget okozott egy vidéki ember, ki hangosan elkezdett panaszkodni, hogy göröcsöket és keletrá kapott. Az utasok húzódtak tőle, a menyirre csak lehetett. Persze, hogy csak a fajta képzelt kolerás volt az atyafi, ki aligha nem — tágasabb hely után vágyott.

* Tolvaj fiu Egy 10 éves fattyú gazdájának tanyájáról megszökött, magával vivén egy tyukot is. — A tettes, valamint a tyuk csakhamar megkerült.

* Hagyomány a debreczeni „Nőegyleti árvaház” javára. — Az elhagyott árva gondozása a legnemesebb, a legiszább emberi kötelesség. — E magas elvet érezhette nehaj Falk Tibor úr is, midőn nemes szivétől indítatva, a fent nevezett árvaház részére 50,000 ft. e. forintot hagyományozott. — Midőn ezen összeg a nőegyleti pénztárába tek. Falk Lajos úr által már be is fizetett, az árva áldó sóhájával az egyet nevében a magamét is egyesítve ez uton is legmelyebb köszönetemet fejezem ki. Debreczen, 1884. augusztus 14. Veres Szahmáry Terezy nőegyleti elnök.

* Vilmos Lajos kedvelt sórcsarnokában holnap este a Magyar-fiúk zenekara játszik. Sajnába. Lapunk tegnapi számában „Tóth Anna” című jeles cikkünkben értem zavaró sajtóhiba csúszott be. Ugyanis a második oldal második hasábjának ötödik sorában „nyomatott ki: tóth n. m. e. s. k. i. r. o. l.” helyett: „nyomatott ki: tóth n. m. k. a. i. r. o. l.” lesz értelemező.

Hazánk s a külföld.

— Vadnay Andor orsz. képviselő állapotában, mint örömmel értesülünk, öt nap óta kedvező fordulat állott be, mely reményt nyújt a fiatal törvényhozó teljes felgyógyulásához. Vadnay Andor betegsége még körülbelül 2 hónapig fogja áyhoz kótni.

— Hugó Viktor egészségi állapota felől Párisban szomtatlan este aggasztó hírek keringtek. Az ősz mester csütörtökön jelen volt Versaillesban a kongresszus ülésén, de barátai kérétek, hogy tekintettel korára, ezentul ne vegyen részt a főtöbbé izgatott és fárasztó tárgyalásokon. Hugó Viktornak a kongresszusról

hogy bár mindig látható jönné, mert ilyenkor epea úgy nezett ki mint a mesebeli herceg és az illuzió teljes volt.

Imre pedig igazán gyakran jött, sokszor delelőt is, ha a földeteken szagduzott — bejáratott az udvarra s ilyenkor az öreg számtanócsor ur mindig silvioriummal kínálta meg és Lillye kalapját, kabátját fölajszította rózsákkal.

— Ő szeret és én imádom a „készségesség” igen, epen így mondta Lillye Imre minden újabb látogatása után, mert azt így olvasta egy férczregényben, melyet meg Egerben kölcsönzött neki egy bejáró növendék társa s melynek olvasása alatt egy teljes tuccat zsebkendőjét sirt volt tele.

Senki sem tudta volna bíteben megintatni, hogy bírja az ifju szivet, mert hiszen különbben mért is jönné oly gyakran át.

Szegény Imrének pedig fogalma sem volt Lillye regényes ábrándjairól melyek személyhez fűződtek s egészen ártatlanul folytatta látogatásait, mert otthon, a z-örtől vevő katonával meglehetősen unta magát s mert az ő nagy, homokos, árnyékalan udvaruk, a roska-tag ház, nedves szobáival epen nem volt kellemes tanyá.

Soha nem beszélt Lillynek szerelemlől, még csak nem is udvarolt neki, de ha véletlenül, egészen természetesen megdicsérte egyszerű máskor valamelyik ruháját, vagy egy virágot szakitott le neki a kertben, az ábrándos kis lány el volt ragadtatva s úgy vette mint a leglángolabb szerelmi vallomást.

Egyszer aztán eljött az idő, hogy Imre ismét elutazott hazulról s átjött bucsulátogatást tenni.

Lillye tudta ezt és fekete ruhában, halvány arccsal, kislirt szemekkel fogadta. Így volt az megírva abban a bizonyos regényben is, mikor a szegény marquise örök-bucust vett a sápadt ábbétól.

— Ne feledjen el — suttogá Lilly, mikor az ifjut kikísérte a nagy nyárfá soron végig — és egy kis nefelejcsbokrétát adott neki, melyen könyei pótlótkák a kamatot.

való e hirtelen elmaradása okozhatta e rossz híreket, a melyeknek különben semmi alapjuk nincs. Paul Meurice, a nagy költő veje, szombaton La Chatrebe utazott, hogy George Sand szobrának teleplezésére megvigye Hugó Viktor üdvözlő levét. E levelet a vasárnap ünnepén, melyet már említettünk, felolvasták.

— Az első válpör Párisban. Bryant Alfred miniszteri hivatalnok, kinek igen csinos nyaralója van Levallois Perretben, Páris mellett, e napokban ki nem állhatván a hőseget az irodában, a szokott időnél előbb ment haza. Midőn haza jött, az ajtót beülről becsukva találta s már távozni akart, de visszafordult s bapillantott a kulcsjukon. A szobában nejet a legegyszerűbb öltözetben pillantá meg egy epoly könnyű öltözött férfial. A megcsalotot férj igen erős ember lévén, berugta az ajtót s mind a két lövés maga előtt abban a könnyű öltözetben és meztől hajította maga előtt az utcákraon végig a legközelebbi rendőr állomáshoz, itt kijelente, hogy házasságtörés című válpörrel indítandó neje ellen. A keresetet már be is adta.

— Vilmos császár és Tisza Kálmán. Ischből egy ismeretlen kéz a következő dolgot, írja az „Egyetértés”-nek: „Mig a politikusok azon török a főkötőt”, így szól a level, „hogy vajjon mit keresett Tisza Kálmán a császártalálkozásokor Ischben, it nagyon vidám megfajtése kering e mely titoknak. Vilmos császár ugyanis mikor Gasteinből Ischbe utazott, a szalonkocsiban bécsi és budapesti német lapokat olvasott, hogy a helyi viszonyok felől tájékozza magát. Érdeklél akadt meg szeme a többi között egy budapesti német lap közlésén, mely leírta a szingálók óriás elefantjának hátán trónoló szingál főnök nemes és rokonszenves magatartását. Felretve a lapot, az uralgó csendben a mellé rendelt osztrák szárnysegédre pillant s így szól: „Wahrlich, ich würde selbst gerne den Chef dieser Pester Truppe sehen!” Ezzel az öreg császár megigazítva a papaszemet, tovább olvasott és többre egy szót sem szót. Nehány percz múlva azonban a vonat egy állomásra ért, hol az ügybuzgó szárnysegéd a felség megjegyzését a maga mólja szerint értelmezve, rögtön azt táviratozta Budapestre, hogy: „Vilmos császár látni kívánja a budapesti kabinet chiefet!” Harmadnapra Tisza Kálmán bekopogtat s a szárnysegéd bejelenté Vilmos császárnak: „Die Aufwartung des Chefs von Pest!” mire ő fel sege a szingál főnökre gondolva, ezt mondta: „Vezesse csak be es maradjon ön is ittben!” Vilmos császár úgy emlékezve a budapesti lapokból, hogy a szingál főnök angolul is tud, így szólította a belepő Tiszát: „My dear, do you speak english?” A meglepett miniszterelnök alig bírta kihozni válaszul, hogy: „Yes, Majesty!” Mire az öreg császár egész kedvesesen szárnysegédjére tekintve, ezt mondja: „Der Kerl hat ja ganz europäische Manieren!” — Erre azután Tisza Kálmán igazította meg a papaszemet s nem zavar után kislit a felreertes, mely szerint a német császár a szingálók főnöke gyanánt fogadta magánál Tisza Kálmánt! A császári teaestélyen sokat nevettek a mulatságos qui-pro-quo felett.

— Ujabb postalopas. A bécs-lembergi vonalon rejtélyes módon tünt el tegnap egy 15,000 forintos pénzes level s a postaigazgatóság még csak nem is sejtí eddig, hogy mikép vesztett el. — Csyek által pénzváltóüzlete két 15,000 ftrtal terbelt pénzeslevelet

Imre megköszönte s bokkrétát s nem tudva mért intezé hozzá ama kerest Lilly, nem felelt semmit.

— Ő istenem! milyen szomorú az mikor a virág lehull, a nap homályba vész s szerető szívének válni kell . . . sóhajtá Lilly; igen, epen így szölt a szerencsetlen marquise is es Lilly igen hatásosan vette alkalmazni most e szavakat.

Imre nagy zavarba jött, most kezdé már érteni Lilly örökös virágadásait, sóhájait — de miután látta, hogy csak egy bobó ábrándos gyermekkel van dolga, nem akart neki fájdalom okozni.

Megfogta kezét, aztán egy könnyű csökött lehelit rá es gyorsan nyergebe pattanva elvágatott. Lilly mint „köszobor” — igen, így mondta, állt meg a nyárfá sor végén es nézett a felkavargó porfelhő után, ki a sik rónára, a melyen vágatott az ő „Prince Charmant”-ja.

— Minden fájdalom mellett igen bosszankodott, hogy a poros róna helyett nem egy Ocean előtt áll s hogy a felvár paripa helyett nem egy gálya vitte el az imádot ifjut, ő mert akkor egészen, epen úgy lett volna minden mint ama bizonyos regényben.

Hanem azért Lillye még sem lett öngyilkos, csak mint ama bizonyos regénynek a hősnője, addig válogatott a mérég mindenféle nemeiben, addig próbálgatta atyjának egyetlen egy rossz morálján elűtűni a gyutasot és addig nézte a tófenek uszó, fehér nympháit, melyek oly bubájos halottú ágyának ingerkeztek, hogy egy szép napon csak egy urat mutatott be neki papája, a ki az ő kezét jött el megkérni.

A szikvárosi közjegyző volt az, ujonatuj fekete salon öltözetben es ujonatuj recsegős topánokban, melynek szílei sárga szögekkel voltak kiverve s piros kék pettyes nyakkendője úgy veté ki magát epen, mint egy óriási pillangó. Hajzata gyér es vörös volt, szemei szürkék, aprók s hosszú, hegyes orra ioppant hasonlóná vette a fureszhalhoz.

Lillye először felsikoltott, aztán elájult s végre göröcsöket kapott — nem, nem soha,

adott fel e hónap 8-ikán a belvárosi postahivatalban Sokal és Lillien lembergi kereskedő-cég számárá. E két level közt azonban csak az egyik érkezett legközelebb Lembergbe, míg a másikat nem találtak sehoh. A czimzetek, kik mindket level elküldéséről kaptak értesítést, táviró utján tudattak azonnal az egyik level elmaradását. A lembergi postahivatal is rögtön megindította a vizsgálatot; eddig csak azt konstátálták, hogy a bécsi postahivatal szabályszerűen küldte tovább a levelet s a zsák, a melyben volt, sértetlenül jutott el Lembergbe. A nyomozást szakadatlanul folytatták.

— George Sand szobrát tegnap leplezték le La Chatreban. Az ünnepen jelen volt Páris író-és művésztalálgának számos kiváló tagja. Az ünnepi beszédet Ar.ène Houssaye tartotta.

— A halálffő, mint zálog. Kolozsvárott Vecseri Vera pinzerleány tartozott 1 ftr 50 krral Benjamin Salamon lovag-utczai korsármárosnak. Szombaton este eltávozott tőle s nem tudván fizetni, egy batyut hagyott nála zálogba. Mily nagy volt azonban a fogadós csodálkozása, midőn a batyuban egy női igen es kendőn kívül egy halálffőt talált! Rögtön szalidt vele a rendőrséghez, hol azonnal nyomozni kezdtek a leányt, kit tegnap éjjel el is fejták. A halálffőre nézve egész meseket beszél, hogy alkában a tordai temetőpásztor küldötte neki. Majd megváltik, hogy szavaiból mi a mese, mi a való.

— Egy örült vérgengése. Grulichból írják f. hó 8-káról: Lachnitnak hívják azt a szerencsetlen embert, kinek szörnyű tetteről beszélnek most az egész környékben. Feleségével s 29 éves fiával a világtól teljesen elvonulva élt, senki sem járt hozzájuk, az ajtó mindig zárva volt s a jötevők, kik néha segítettek a beteges asszonny, az ablakon nyújtották be adományait. Csak a flu hozott napoként haza egy kis ételmet. Tegnap reggel azonban nem vitt eledelet s nem is mutatta magát, egyszerre elterjedt a hír, hogy Lachnit a felesége agra mellett áll, kezében kessel s senkit sem érezet magához. Erre s csendörök betörték a lakásba s Lachnitot összekötözve bekisértek. A szobában borzasztó látvány tárult a belepők elé. Az anya szobájában fektött a flu verében, mellet több seb tátongett s feje majdnem teljesen le volt vágva törzseről. A beteg anya vallomása szerint az apa f. hó 6-án, midőn fia dolgozott, egy baltával fejbe vágta, úgy, hogy az agtá hozzon szörnyét halt. Masnap aztán az örült apa hozzáfogott fia haltestének szétaprításához, hogy egy részét megfőzhesse s a másik részét megfűstölhesse. A szerencsetlen örület a tébolydába fogják szállítani.

Muzsika.

— Jókai Mortol a „Nemzet” október elején új regény közzesét kezdi meg. Címe a regénynek „A kis királyok” lesz; négy kötetre fog terjedni, társadalmi tárgyú s a negyvenes éveken játszik. Dolgozik Jókai lap es számára egy más regényen is, melynek címe Martinuzzi; de az e regényhez szükséges hosszabb időt igénybe vevő történeti tanulmányok folytán annak közlése a jövő évre marad.

Törvényeszk.

— Zala Lövő a királyi táblán. A kir. itelntábla ma tárgyalta a zalalövő zsidóellenes zavargások tettesének bünyjét. Ezek a za-

hiszen ő szent fogadást tett s elkárhozik, ha azt megszegi.

A közjegyző ur praktikus férfi volt, igen tetszett neki a kis Lilly, tán még jobban a tetszetős nyári lak, pompás kert, jól gondozott es tehermentes földek es nem hagyott fel látogatásaival.

Mikor jött, mindig hozott Lillykének valamit, apró csesebecskéket, edességeket, regényeket . . . ő, csak ezek tettek őt ő előtte egy kislirt terhétővé, mert ezekből a regényekből merített euhlést es vigaszt családott szive bújára — igen, epen így mondta, s úgy tetszett neki, hogy ez a mondat igen szépen sikerült s jól hangzik ajkain.

Öszre megunta a nagy gyászt Lillye s miután a közjegyző ur mindig megújítja házassági ajándékait, s miután borzadt a falun való teleléstől egyedül papájával s a szivtelen, hitelen kedves atyjával, beleegyezett a házasságba.

— Ő egy áldozat, a ki elfog hervadni; igen, epen így mondta esküvője előestéjén is, csak azért megy férjhez, hogy a „hitelen” meg bosszulja.

Hogy ezt így szokás tenni azt mar azokból a regényekből tudta, melyeket leendő férje váráról neki s melyekkel esküvőjük után egész telén át firtetett a jámbor nyugalmazott számtanócsor ur s azt állította, hogy sokkal kevesebb fa fogy, mióta ezt a futási reandszert ki találta.

Lilly pedig a farsangon át a szekvárosban vigan bálózott, de azért egyre ismételte, hogy ő mégis csak „áldozat” s uj barátóinak gyakran mesélt piros arccsal, teit idomokkal, sápadó arccról es megtört szivről, mikor pedig a túzóltó bálón a csárdást járta s az a „hü t l e n” belepett a bálterembe, — csak azért nem ajult el, mert utána jött az alispán fia, a ki akkor érkezett haza Londonból s nagyon kíváncsi volt látni, hogy csakugyan olyan szép fiu es mint a minőnek az özvegy postamesterne leírta.

Gróf Vay Sándor.

vargások a mult év aug. hó 26-án es 27-én történtek, midőn 9 zsidó kereskedő boltját fel-törték, az ott talált árucikkeket széthányták, nagyrészen pedig magukkal vitték. A bolt a kirablott boltosok 17,000 fortra tettek. E zavargások előidézőit a bíróságoknak kipihatalni nem sikerült. Ábból azonban, — miként az előadó bíró Nedeczky Ödön felemlíté, — hogy a vádlottak vallomásaikban ezt nemcsak megengedeett dolognak tartották, hanem a fiatalabb résztvevők még hatóság engedélyre is hivatkoztak, joggal következtethetünk, hogy az intézők intelligens elemek voltak. A zalalövői zavargók, kiket alarcz alá bujt s bekormozott arcu egyének vezettek, asókkal, fejszékkel es néhányan közlők puskákkal voltak fellegyerve-keze s egymásután rohanták meg a zsidók boltjait. A delegált bíróság ítélete a közönség előtt ismeretes. A kir. tábla ezt az ítéletet részben megváltoztatt. Orbán Balázst es Marovics Mariát, kik életök 16-odik évét még nem töltötték be, lopás fogsága miatt 1—1 havi fogságra itelte s ezt vizsgálati fogságuk által kitöltötték vette. Horpics Miklóst, özv. Ábrahám Mihályné es Kiss Józsefet az orgazdaság helyett bünpártolás vétségében találta bűnösnek s fejenkint 3 havi fogságra ítélte. Ö. Laky Jánost felmenté az orgazdaság bűntete alól es súlyos testi sértes vétségé miatt 6 havi fogsággal sújtotta. Egyebekben pedig az első bírósági ítéletet helyben hagyta, kimondván, hogy Tóth B. János es Horváth P. János feyházbüntetése a mai naptól veendi kezdetét s ábból a vizsgálati fogság által 8 hó vétetik kitöltöttnek.

Apró-cseprő.

Szegénység csak azon teher, melyet minél többen visznek, annál nehezebb lesz.

J. Paul.

Senkit sem csaluik meg olyan finom ámitásokkal, mint saját magunkat.

A győzelmek legdicsőbbje a megbocsátás. Jean Paul.

A csóka es a galamb.

Csóka serebe került egy nap véletlen a héja. Altal üdött telénk, hó-színű házigalamb. „Vajh mit akarsz kóznunk?” Kérde a csóka-közönség. „Mehelyet:” „Óh! te bohó!” szájil hamar akkor odább.

Mert lásd, mindnyájan gyász bordonk, a mi színtünk ez, Hogy szétépjünk itt: arra a színed elég!” Hiador.

Mi az aprozeres?

Apószeresnek lenni Nem könnyű feladat: A nélkül nem tud rakni A Pótvész faat. It: téglaikat horjda, It: nap hátha-verést, Kinek szídják az apja It: enyia Ist-nét. Ki az év három szakát: Mész s homok közt tölti, Kinek díjat a mester Oly győren fizeti, Ki mielőtt elérné Inas esztendőjét, Már az előtt éveikkel Előrbírti testét, Kinek az iskoláról Fogalma oly kevés, Kinek rút szok hallása A fiom nevelés. Ki szándék a mikor: Könyves tanoncz lesz . . . Ha talán meg nem tudnád? Ez az aprozeres.

Csángó.

Reccipe a nő világ részére Hottentottából ferditú egy Ven Doktor.

1. Ifju korban a szerelem éltető eső, férfi korban üdítő harmat, öreg korban vakító köd.

2. A nő valódi értéke azon közep uton tünik föl, mely az udvarlói szívai, s a nőnek önmaga felőli szerény nyilatkozatai között van.

3. Akármennyi szépet mondanak egy nőről: mégis többet tud még képzelní magának legalább egy gondolatnál.

4. A ki a szerelem felől igen sokat beszél: annak szerelmet már elfűtyölte a szél.

5. Az önszeretet oly valami, a mit minden sert, de megőlni semmi sem képes.

6. Az okos nő kikerülni igyekszik a veszejt mert többet számítat észere mint erejére.

Ha kimégy a kőzából, imádkozál egyszerűen, — ha tengerre szállsz, kétszer, — ha esküvőre indulsz akkor legalább is . . . háromszor. Lessing.

Felőlés szerkesztő: Gáspár Imre. Kiadó: Kutasi Imre.

Tetemesen leszállított áron ajání Kunz József és Trsa SATIN, CRETON, BAREGE és többféle RUHA - SZÖVETEKET.

